

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 67/2024
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јасика, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац Милутин Вељковић, поднео је тужбу 20.03.2024. године Првом основном суду у Београду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, на основу решења Првог основног суда у Београду Р4 Р 21/23 од 12.06.2023. године, којим је утврђено да је тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду П1 2297/18, и у којој је као тужена означена Република Србија, Високи савет судства, Први основни суд у Београду.

Први основни суд у Београду је, у прилогу акта Прр 66/24 од 25.03.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Првог основног суда у Београду, ради накнаде новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, да из реферата тужбе произлази да је основ за новчано обештећење неправилан и неефикасан рад Првог основног суда у Београду који је довео до повреде права на суђење у разумном року, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**